

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2016 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **Z. N.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 18. novembra 2016, sp. zn. 2Tp/6/2016 takto

r o z h o d o l :

I/ Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **Z. N.**
sa zamieťa.

II/ Podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. písomný sľub na nahradenie väzby obvineného **sa neprijíma.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený **Z. N.** je v predmetnej trestnej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania viacerých skutkov obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., trestných činov vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a pre zločin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 alinea

druhá, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. a pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je to uvedené v uzneseniach vyšetrovateľa zo 16. mája 2016, ČVS: PPZ-334/NKA-PZ-BA-2016, ČVS: PPZ-335/NKA-PZ-BA-2016, z 18. mája 2016, sp. zn. ČVS:PPZ-292/NKA-PZ-BA-2016, z 19. júla 2016, ČVS: PPZ-275/NKA-PZ-BA-2016 a z 1. augusta 2016, ČVS: PPZ-275/NKA-PZ-BA-2016.

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 16. augusta 2016, sp. zn. 2Tp/6/2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. septembra 2016, sp. zn. 2 Tost 28/2016, a to z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Lehota väzby začala plynúť dňa 15. augusta 2016 o 21.45 hod.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 18. novembra 2016, sp. zn. 2Tp/6/2016 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola zamietnutá žiadosť obvineného Z. N. o prepustenie z väzby na slobodu (ad I.) a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodol, že väzbu obvineného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným, v podstate s odôvodnením, že dôvody väzby u obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. i naďalej trvajú, pretože dôvodnosť podozrenia, že sa trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný dopustil, aj naďalej trvá a pokiaľ ide o väzobné dôvody k žiadnej zmene nedošlo.

Hneď po oznámení rozhodnutia podal obvinený Z. N. proti tomuto sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch sťažnosti identicky zopakoval argumentáciu uvedenú v žiadosti o prepustenie z väzby zo 4. novembra 2016. Uviedol, že trestnú činnosť kladenú mu za vinu popiera. V súčasnosti, podľa jeho názoru neexistuje žiaden relevantný dôkaz o tom, že by sa dopustil niektorého z popisovaných skutkov. Žije bezúhonným spôsobom života, v minulosti nikdy nebol trestne stíhaný. K jednotlivým dôvodom väzby uviedol, že tri mesiace sa nezdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska iba z dôvodu, že sa dozvedel, že má byť krivo obvinený zo spáchania závažných

zločinov. Predpokladal, že polícia v posledných rokoch monitorovala jeho pohyb a nezistila, že by páchal trestnú činnosť.

Rovnako namieta aj existenciu dôvodu väzby podľa § 71 ods.1 písm. b/ Tr. por., pretože sa nikdy nesnažil kolúzne pôsobiť, nebol v kontakte so žiadnymi svedkami, aby ich ovplyvňoval. Závery súdu sú opreté len o nepreukázané domnienky. Skutky, ktoré sa mu pripisujú mali byť spáchané pred viacerými rokmi a žiaden prípad ovplyvňovania svedkov neexistuje.

Podľa názoru sťažovateľa nie je preukázaný ani dôvod na väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože v páchaní žiadnej trestnej činnosti nepokračuje. Poškodeného J. D. nepoznal a nikdy ho nevidel, nepatril do žiadnej zločineckej skupiny a nemá žiadnu vedomosť o výrobe falošných cigariet.

Navrhol preto, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu zrušil, prepustil ho z väzby na slobodu a pre prípad nestotožnenia sa s jeho námietkami, aby najvyšší súd nahradil väzbu ponúknutým písomným sľubom podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., alebo alternatívne aby zúžil dôvody jeho väzby vypustením dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obvineného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu dôvody väzby u obvineného Z. N. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. i naďalej trvajú.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak

nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest (písm. a/), že bude pôsobiť na svedkov alebo spoluobvinených alebo inak mať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie (písm. b/), že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil (písm. c/).

Na základe uvedeného je treba konštatovať, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie proti obvinenému Z. N. vedené boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že u obvineného sa jedná o dôvodné podozrenie zo spáchania závažnej, organizovanej násilnej trestnej činnosti. Menovaný je trestne stíhaný ako člen zločineckej skupiny.

S poukazom na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bolo začaté trestné stíhanie obvineného Z. N., ako aj na konkrétne okolnosti, vyplývajúce z obsahu trestného spisu na dôvodnosti ďalšieho trvania jeho väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Tr. por. sa nič nezmenilo. Preto správne a v súlade so zákonom bolo rozhodnutie sudcu špecializovaného trestného súdu, keď tento konštatoval existenciu resp. ďalšie trvanie väzobných dôvodov, tak ako to podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Konkrétne okolnosti determinujúce existenciu dôvodov ďalšieho trvania väzby obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. spočívajú v okolnostiach predchádzajúcich jeho zadržaniu, keď sa nezdržoval v mieste jeho bydliska, ale bol na úteku. Predtým, podľa výpovede spoluobvineného mal byť upozornený na to, „aby odišiel preč“. Jeho sťažnostná námietka, že mal informácie o tom, že ho niekto krivo obviní, resp. že nemal dôveru k policajnej zložke NAKA, v kontexte s doposiaľ vykonaným dokazovaním nie je akceptovateľná a vyznieva značne subjektívne.

V konkrétnom prípade sa jedná o rozsiahlu a závažnú trestnú činnosť skupiny obvinených, ktorá mala patriť do skupiny, na čele ktorej stál L. S., ktorá mala pôsobiť najmenej od roku 1999 do konca roku 2010 v okolí Dunajskej Stredy, ale aj na iných miestach Slovenska a ktorá sa okrem iného mala zúčastňovať na fyzickom odstraňovaní svedkov ekonomickej trestnej činnosti. Existencia dôvodov kolúzne väzby je daná už aj samotným charakterom trestnej činnosti, vyšetrovanie ktorej si vyžaduje ešte ďalšie rozsiahle

dokazovanie. Z doterajšieho dokazovania vyplýva, že obvinený Z. N. sa dňa 10. mája 2016 stretol so svedkom K. K., s ktorým sa rozprával o možných postojoch v rámci vyšetrovania a ich dôsledkoch na výpovede konkrétnych obvinených. Preto dôvodná obava z možného ovplyvňovania svedkov, prípadne spoluobvinených je plne opodstatnená aj v tomto štádiu trestného konania.

Z relevantného spisového materiálu vyplýva, že trestná činnosť, pre ktorú je obvinený Z. N. trestne stíhaný mala byť páchaná organizovaným spôsobom a po dlhšiu dobu, pričom trestnej činnosti sa mal dopustiť viacerými skutkami a trestná činnosť, podľa doterajších výsledkov dokazovania mala byť dlhodobým zdrojom finančných príjmov. Uvedené okolnosti sú tými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré opodstatňujú dôvodnú obavu, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 2Tost 28/2016, zo dňa 6. septembra 2016 existenciou dôvodov väzby obvineného podrobne zaoberal a jeho argumentácia tam uvedená je stále aktuálna, pretože v ďalšom priebehu vyšetrovania sa na jej podstate nič nezmenilo.

Jedná sa o závažnú a z hľadiska zisťovania skutkového stavu dôkazne značne náročnú trestnú vec. Najvyšší súd nezistil žiadne také prietahy v doterajšom konaní, ktoré by odôvodňovali konštatovanie, že doba, ktorá uplynula od vzatia obvineného do väzby je neúmerná vecnej i formálnej obťažnosti veci.

Z hľadiska posúdenia vecných aspektov možnosti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožnil s názorom sudcu prvostupňového súdu a k tomu dodáva, že v danom prípade, s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný, ani najvyšší súd dohľad probačného a mediačného úradníka a ani jeho písomný sľub nepovažuje za dostatočné, pretože tieto neodstraňujú obavu, že obvinený sa v prípade prepustenia na slobodu nedopustí konania predpokladaného ustanovením § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Navyše obvinený je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a v takom prípade, ako na to správne poukázal sudca v napadnutom uznesení, možno uložiť dohľad alebo prijať sľub, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Na základe vyššie formulovaných úvah dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že sťažnosť obvineného Z. N. nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1, písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. decembra 2016

JUDr. Pavol F a r k a š, v. r
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová